

วิชาการ

ໄຟໂຕສາເຕອດອລ ໄຟໂຕນິວເທຣີຍນກີໃນນ້ຳມັນຮໍາຂ້າວ

ປະວິທຍ ສັນດີວັນນາ ຮັບນີ ສມສວສົດ
ບຣິຫັກ ນ້ຳມັນບຣິໂກກໄກຍ ຈຳກັດ

ໄຟໂຕນິວເທຣີຍນກີ (Phytonutrient) ສາຮາຫາຮຽມໝາຕີທີ່ມີຢູ່ມາກໃນຜັກຜລໄມ້ ແລະ ອັບພື້ນຕ່າງໆ ເປັນສາຮັກທີ່ມີຄຸນປະໂຍ່ນໆ
ຕ່ອງຮ່າງກາຍມາກມາຍ ໂດຍເພາະຄຸນສົມບັດກາຮຕ້ານອນຸມຸລີສະ (Antioxidant) ແລະ ລົດກາຮດູດໜຶ່ນຄອເລສເຕອຣອລ ສາມາດຊ່ວຍ
ປັ້ງກັນແລະ ລົດຄວາມເສີຍຂອງກາຮເກີດໂຮກໄດ້ຫລາຍໜິດ ເຊັ່ນ ໂຮຄຫລອດເລືອດຫັ້ວໃຈຕີບຕັນ ໂຮຄມະເຮົງ ຕ້ອກຮະຈາ ແລະ ຍັງໜ່ວຍໃຫ້ຜົວ
ພຣຣນໄມ່ເສື່ອມສກາພເຮົວເກີນໄປ ເປັນຕັນ (http://women.thaiza.com/detail_209981.html)

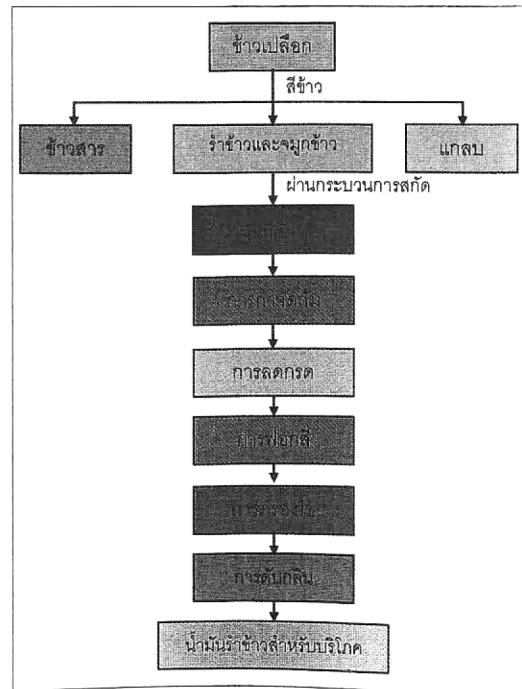
ນ້ຳມັນຮໍາຂ້າວ... ແລ່ງຂອງໄຟໂຕນິວເທຣີຍນກີ

ນ້ຳມັນຮໍາຂ້າວ (Rice Bran Oil) ໃຊ້ປຽງອາຫາຮໄດ້ທັງຫອດແລະ ພັດເໜືອນ ກັບນ້ຳມັນພື້ນທົ່ວໄປ ແຕ່ໃນນ້ຳມັນຮໍາຂ້າວມີໄຟໂຕນິວເທຣີຍນກີຫລາຍໜິດ ເຊັ່ນ ໂຮ
ໝານອລ ໄຟໂຕສເຕອຣອລ ແລະ ວິຕາມິນອີ (ທັກລຸ່ມໂໂທໂຄຟິຣອລ ແລະ ໂໂທໂຄໄຕຣອິນອລ)
(ນິຍາ ແລະ ເຮວດ, 2545)

ກາຮພິຕິນ້ຳມັນຮໍາຂ້າວໃຫ້ໄດ້ຄຸນພາພີ ມີກະບວນກາຮພິຕິແລະ ກາຮຄວບຄຸມ
ຄຸນພາພີທີ່ຄ່ອນຂ້າງຢູ່ຍາກ ແລະ ຊັບຊັອນມາກກວ່ານ້ຳມັນພື້ນທົ່ວໄປ (ຮູບທີ 1)
ຕ້ອງມີຄວາມພິທີພິຄັນໄສໃຈໃນທຸກໜັ້ນຕອນກາຮພິຕິ ຕັ້ງແຕ່ກາຮຂນສ່ງ ກາຮັດສຽງ
ຮໍາຂ້າວ ກາຮຈັດເກີບ ກາຮສັກ ຈົດຖືກກາຮທີ່ໃຫ້ບຣິສຸຖົງ ເພື່ອລົດກາຮເກີດໄຂໂໂຣໄລ
ໜີສ ແລະ ອອກຈີເຊື່ອນ້ຳມັນໃນຮໍາຂ້າວ ທີ່ຈະໃຫ້ຮໍາຂ້າວມີກຣດສູງ ແລະ ມີກິລິນ
ທີ່ນີ້ ໄມ່ເໜັກກັບການນຳມາພິຕິນ້ຳມັນຮໍາຂ້າວ

ມາຮັງຈັກສ່ວນປະກອບຂອງຂ້າວເປົ້ອກ... ກັນເຄອະ

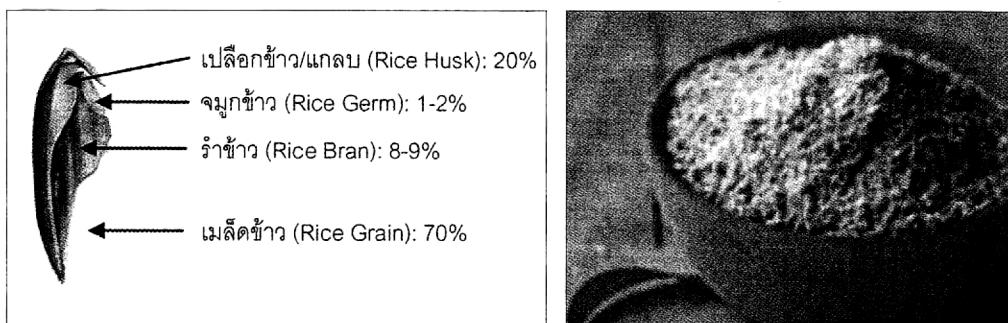
ຂ້າວເປົ້ອກ (Rice Paddy) ປະກອບດ້ວຍ ສ່ວນທີ່ເປັນເປົ້ອກຂ້າວຫຼື
ແກລບ (Rice Husk) ປະກາມ 20% ຂອງນ້ຳຫັກ ສ່ວນເຢືອສິນ້າຕາລອ່ອນທີ່ຫຼຸມ
ດ້ານໃນຕິດເມີນລື້ດ້າວ ເຮົາກວ່າ “ຮໍາຂ້າວ (Rice Bran)” ມີປະກາມ 8-9% ຂອງ

ຮູບທີ 1 ຂັ້ນດອນກາຮສັກນ້ຳມັນຮໍາຂ້າວ
ທີ່ມາ: ບຣິຫັກ ນ້ຳມັນບຣິໂກກໄກຍ ຈຳກັດ

น้ำหนัก ส่วนจมูกข้าว (Rice Germ) มีประมาณ 1-2% ของน้ำหนัก และเป็นเมล็ดข้าวขาว (Rice Grain) ประมาณ 70% ของน้ำหนัก (รูปที่ 2) (นัยนา แสง เรวดี, 2545) ในการสีข้าว เปลือก เพื่อให้ได้ข้าวสารสีขาวสวยที่เรานำมาบริโภคกันนั้น จะทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้ที่สำคัญ คือ รำข้าว จมูกข้าว และแกลบ

รำข้าว (ซึ่งมีจมูกข้าวรวมอยู่ด้วย) เป็นส่วนที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูงที่สุดของเมล็ดข้าวกล้อง มีปริมาณไขมันประมาณ 12-25% ขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพของข้าวเปลือก (นัยนา แสง เรวดี, 2545) ในอดีต รำข้าวจะถูกนำไปใช้เป็นอาหารสัตว์เท่านั้น ต่อมาเมื่อเมืองโคลอมเบียการผลิตน้ำมันรำข้าวที่เหมาะสม จึงเริ่มมีการนำรำข้าวมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตเป็นน้ำมันเพื่อการบริโภค

รูปที่ 2 องค์ประกอบของเมล็ดข้าว (Rice Paddy) และรำข้าว (Rice Bran)
ที่มา : นัยนา แสง เรวดี, 2545

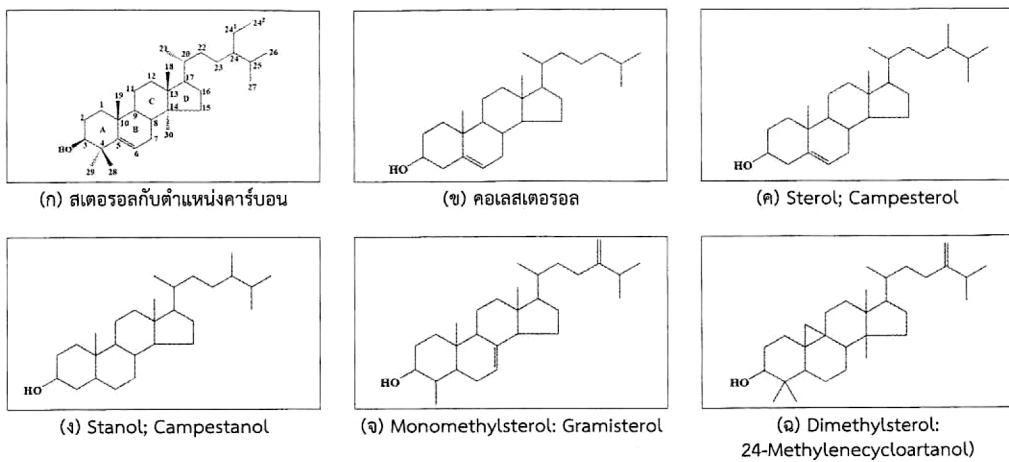
“ไฟโตสเตอรอล” คืออะไร?

ไฟโตสเตอรอล (Phytosterol) หรือ แพลงท์ สเตอรอล (Plant Sterol) เป็นไฟโตนิวทรีนท์ (Phytonutrient) หรือ สเตอรอลที่ได้จากพืช จัดเป็นสารธรรมชาติในกลุ่มของ ไตรเทอร์พีน (Triterpene) มีโครงสร้างทางเคมีคล้ายกับ คอเลสเตอรอล (รูปที่ 3) (Moreau et al., 2002) ไฟโตสเตอรอล แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทที่มีพันธะคู่ที่คาร์บอนตำแหน่งที่ 5 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม (Rozner and Garti, 2006) ได้แก่
 - 1.1 สเตอรอล (Sterol) หมายถึง สเตอรอลที่มีพันธะคู่ที่ 5 เช่น Campesterol (รูปที่ 3: ค)
 - 1.2 สถาanol (Stanol) หมายถึง สเตอรอลที่ไม่มีพันธะคู่ที่ 5 เช่น Campestanol (รูปที่ 3: ก)
2. ประเภทที่จำแนกตามจำนวนหมู่เมทธิลที่คาร์บอนตำแหน่งที่ 4 ใน A-ring (รูปที่ 3; ก) แบ่งเป็น 3 กลุ่ม (Moreau et al., 2002) ได้แก่

- 2.1 Desmethylsterol คือไม่มีหมู่เมทธิลที่คาร์บอนตำแหน่งที่ 4 เช่น Campesterol (รูปที่ 3: ค)
- 2.2 Monomethylsterol คือมีหมู่เมทธิล 1 หมู่ที่คาร์บอนตำแหน่งที่ 4 เช่น Gramisterol (รูปที่ 3: จ)
- 2.3 Dimethylsterol คือมีหมู่เมทธิล 2 หมู่ที่คาร์บอนตำแหน่งที่ 4 เช่น 24-Methylenecycloartanol (รูปที่ 3: ฉ)

จากการวิจัยต่างๆ พบร่วมกันว่า ไฟโตสเตอรอลที่พบในพืช มีมากกว่า 200 อนุพันธ์ ส่วนใหญ่ คือ β -Sitosterol, Campesterol และ Stigmasterol ส่วนไฟโตสถาanolหรือ สถาanolนั้นพบในธรรมชาติในปริมาณน้อย ซึ่งในการผลิตไฟโตสถาanolในทางการค้านั้นต้องผ่านกระบวนการไฮโดรเจน化 (Hydrogenation) เช่น Sitostanol และ Campestanol เมื่อผ่านกระบวนการไฮโดรเจน化 (Hydrogenation) แล้วได้เป็น Sitostanol และ Campestanol ตามลำดับ (Clifton, 2002)

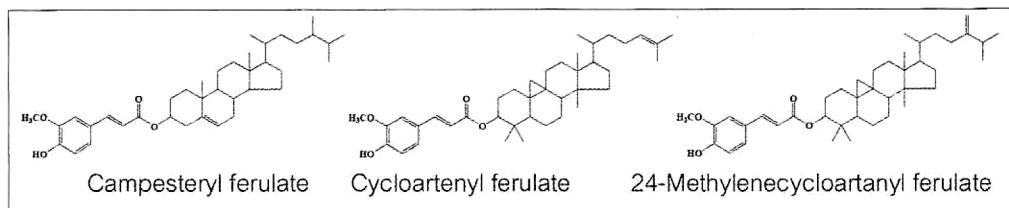

รูปที่ 3 สเตอโรลกับตำแหน่ง carbon และโครงสร้างทางเคมีของคอเลสเตรออล สเตอโรล และสตานอล

ที่มา: Moreau et al., 2002

นอกจากนี้ ไฟโตสเตอโรลยังเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของโมเลกุลโอรีชานอล (*Oryzanol*) ซึ่งเป็นสารธรรมชาติพบเฉพาะในน้ำมันรำข้าวเท่านั้น ไม่พบในน้ำมันพืชชนิดอื่น

โอรีชานอล (รูปที่ 4) เป็นสารต้านอนุมูลอิสระ (*Antioxidant*) ช่วยลดคอเลสเตรออลที่ไม่ดี (*LDL-C*) ช่วยยับยั้งการอักเสบ และยับยั้งการเกิดเนื้องอก เป็นต้น (Nyström et al., 2007)

รูปที่ 4 อนุพันธ์หลักของโอรีชานอล
ที่มา: Nyström et al., 2007

ประโยชน์ของไฟโตสเตอโรล จากรายงานการวิจัยต่างๆ พบว่าไฟโตสเตอโรลมีคุณสมบัติที่ดีหลายประการ คือ

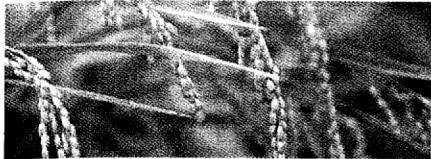
- ช่วยในการลดคอเลสเตรออล โดยช่วยลดการดูดซึม คอเลสเตรออลในลำไส้เล็ก เพราะไฟโตสเตอโรลจะเข้าแข่ง พื้นที่ของคอเลสเตรออล (เนื่องจากไฟโตสเตอโรลมีโครงสร้างทางเคมีคล้ายกับคอเลสเตรออล) ใน Mixed Micelles ทำให้คอเลสเตรออลถูกดูดซึมเข้าสู่ร่างกายได้น้อยลง และไฟโตสเตอโรลจะถูกขับออกจากร่างกายผ่านทางระบบขับถ่าย เนื่องจากในร่างกายมนุษย์ดูดซึมไฟโตสเตอโรลได้น้อยมาก ดังนั้นจึงไม่พบร่วมกับไฟโตสเตอโรลในร่างกายจะทำให้เกิดอัตราเสียงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดแข็ง (*Atherosclerosis*) เหมือนกับคอเลสเตรออลถ้ามีอยู่ในร่างกายแล้วมากเกินไป (Gonella, 2003, Moreau et al., 2002, Ostlund, 2002, Patel and Thompson, 2005) อย่างไรก็ตาม ร่างกายจะต้องได้รับไฟโตสเตอโรลอีก 2 กรัม/วัน จึงจะสามารถ

ลดคอเลสเตรออลได้ 10-15% (Gylling et al., 2010) นอกจากนี้ ยังมีการวิจัยถึงประโยชน์ของไฟโตสเตอโรล อย่างแพร่หลายเกี่ยวกับการนำไฟโตสเตอโรลไปใช้บำบัดผู้ป่วยที่มีภาวะคอเลสเตรออลสูง (*Hypercholesterolemia*) ทำให้ระดับคอเลสเตรออลรวม (*Total Cholesterol*) และคอเลสเตรออลที่ไม่ดี (*LDL-C*) ในร่างกายลดลงโดยไม่มีผลกระทบต่อระดับคอเลสเตรออลที่ดี (*HDL-C*) (Ostlund, 2002)

- ป้องกันจากการเหนี่ยวนำการเกิดเซลล์มะเร็งได้ (Awad and Fink, 2000) ยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์เนื้องอก และทำลายเซลล์มะเร็งเต้านมได้ ป้องกันการเกิดโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ และมะเร็งต่อมลูกหมากได้ (Tapiero et al., 2003)

- มีฤทธิ์เป็นสาร *Antioxidant* และ *Antipolymerisation* (Lampi et al., 1999) และยังป้องกันการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันของน้ำมันเมื่อมีการให้ความร้อนได้เหมือนกับ

โอรีชานอล (*Oryzanol*) และวิตามินอีก็ด้วย (Wang et al., 2002) นอกจากนี้ ยังมีการนำไฟโตสเตอรอลไปใช้ใน อุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมยา เครื่องสำอาง และ อาหารเพื่อสุขภาพ

ตารางที่ 1 ปริมาณไฟโตสเตอรอลทั้งหมดในแหล่งอาหารต่างๆ

อาหาร	Total Phytosterols (mg/100g)	อาหาร	Total Phytosterols (mg/100g)
น้ำมันและไขมัน		ถั่วและเมล็ด	
น้ำมันรำข้าว	1,830	เมล็ดงา	360
น้ำมันข้าวโพด	909	เมล็ดทานตะวัน	300
น้ำมันทานตะวัน	411	ขัลมยอนด์	183
น้ำมันถั่วเหลือง	320	ยาชูลันท์	138
มาร์การีน	217 (92-721)	ผลไม้	
น้ำมันมะกอก	154	ส้ม	24
น้ำมันปาล์ม	39	อุจุน	18
ธัญพืช		สับปะรด	17
icum ข้าวสาลี	344	แครปเบี้ล	13
รำข้าวสาลี	200	ผัก	
ขมเป็ง	44	บร็อกโคลี่	39
ข้าวเจ้า	30	แครอท	16
แป้งข้าวเจ้า	23	มะเขือเทศ	5

ที่มา: Marangoni and Poli, 2010, Van Hoed et al., 2006

จากปริมาณไฟโตสเตอรอลในแหล่งอาหารต่างๆ ตาม ธรรมชาติ ดังตารางที่ 1 พบร้า ในน้ำมันรำข้าวมีปริมาณ ไฟโตสเตอรอลมากกว่าแหล่งอาหารชนิดอื่นๆ ดังนั้น การเลือก ใช้น้ำมันประกอบอาหารที่มีปริมาณไฟโตสเตอรอลสูงๆ

แหล่งของไฟโตสเตอรอล

ไฟโตสเตอรอลถูกพบมากในน้ำมันรำข้าว จากงานวิจัย ของ Van Hoed, et al., 2006 ซึ่งได้ทราบมีปริมาณไฟโตสเตอรอล ทั้งหมดในน้ำมันรำข้าวดิบ (*Crude Rice Bran Oil*) พบร้า มี ประมาณ 2.94% (29,400 ppm) และในน้ำมันรำข้าว ผ่านกรรมวิธี (*Refined Rice Bran Oil*) มีประมาณ 1.83% (18,300 ppm) (Van Hoed, et al., 2006)

เอกสารอ้างอิง

นัยนา บุญทรัพน์ และ เรวดี จงสุวัฒน์ 2545. น้ำมันรำข้าว ทางเลือกเพื่อสุขภาพของคนไทย.

โอดี้ียนสโตร์ กรุงเทพมหานคร. หน้า

Awad, A.B., and Fink, C.S. 2000. Phytosterols as anticancer dietary components: evidence and mechanism of action. *J Nutr.* 130 : 2127-2130.

Clifton, P. 2002. Plant sterol and stanols-comparision and contrasts. Sterols versus stanols in cholesterol-lowering: is there a difference? *Atherosclerosis Supplements.* 3 : 5-9.

เช่น น้ำมันรำข้าว ร่วมกับการบริโภคธัญพืชชนิดอื่นๆ ที่มี ไฟโตสเตอรอล จะเป็นประโยชน์ในการช่วยลดการดูดซึม คอเลสเตอรอลและป้องกันและ/หรือยับยั้งการเกิดเซลล์มะเร็ง ในร่างกายได้

- Gonella, M. 2003. Plant sterols and stanols: An additional therapy for cholesterol management. Nutrition Bytes. 9(1) : article 2.
- Gylling, H., Hallikainen, M., Nissinen, M.J., and Miettinen, T.A. 2010. The effect of a very high daily plant stanol ester intake on serum lipids, carotenoids, and fat-soluble vitamins. Clin Nutr. 29 : 112-118.
- Lampi, A.-M., Dimberg, L.H., and Kamal-Eldin, A. 1999. A study on the influence of fucosterol on thermal polymerization of purified high oleic sunflower triglycerols. J Sci Food Agric. 79 : 573-579.
- Marangoni, F., and Poli, A. 2010. Phytosterols and cardiovascular health. Pharmacal Res. 61 :193-199.
- Moreau, R.A., Whitaker, B.D., and Hicks, K.B. 2002. Phytosterols, phytostanols, and their conjugates in foods: structural diversity, quantitative analysis, and health-promoting uses. Prog Lipid Res. 41 : 457-500.
- Nyström, L., Achrenius, T., Lampi, A.-M., Moreau, R.A., and Piironen, V. 2007. A comparison of the antioxidant properties of steryl ferulates with tocopherol at high temperatures. Food Chem. 101 : 947-954.
- Ostlund, R.E. 2002. Phytosterols in human nutrition. Ann Rev Nutr. 22 : 533-549.
- Patel, M.D., and Thompson, P.D. 2005. Phytosterols and vascular disease. Atherosclerosis. xxx : xxx-xxx.
- Rozner, S. and Garti, N. 2006. The activity and absorption relationship of cholesterol and phytosterols. Colloids and Surfaces A: Physicochem Eng Aspects. 282-283 and 435-456.
- Tapiero, H., Townsend, D.M., and Tew, K.D. 2003. Phytosterols in the prevention of human pathologies. Biomed Pharmacother. 57 : 321-325.
- Van Hoed, V., Depaemelaere, G., Ayala, J.V., Santiwattana, P., Verhe, R., and De Greyt, W. 2006. Influence of chemical refining on the major and minor components of rice bran oil. J Am Oil Chem Soc. 83(4) : 315-321.
- Wang, T., Hicks, K.B., and Moreau, R. 2002. Antioxidant activity of phytosterols, oryzanol, and other phytosterol conjugates. J Am Oil Chem Soc. 79(12) : 1201-1206.
- Available : http://women.thaiza.com/detail_209981.html

